

[Justitsministeren.]

at en af Justitsministerens underordnede, naar det er Anklagemyndighedens øverste, havde en anden Opfattelse, og derfor anførte jeg det.

Den ærede Ordfører for de Radikale (Gunnar Fog-Petersen) spurgte i Forbindelse med disse Paragraffer, om der ikke kunde opstaa visse Vanskeligheder ved Forstaaelsen af § 270. Jeg er ikke sikker paa, at jeg er helt klar over, hvad den ærede Ordfører mente, men jeg er i hvert Fald klar over, at det er Problemer, som kan drøftes nærmere i Udvalget.

Hvad angaar Ikrafttrædelsesloven, vil jeg ogsaa gerne drøfte i Udvalget — her er jo Tale om nye og meget vanskelige Bestemmelser —, om man kan finde en eller anden tydeligere Maalestok for, hvad der skal forstaaes ved Lidelse. Jeg er paa Forhaand klar over, at det er et meget vanskeligt Spørgsmaal, men jeg er villig til at drøfte det i Udvalget.

Til Slutning vil jeg saa gerne gøre nogle almindelige Bemærkninger til de mere partipolitiske Udtalelser, der er fremset saavel af de ærede Oppositionsordførere som ogsaa i Bladene.

Jeg var naturligvis klar over, at forskellige af disse Straffelovsbestemmelser vilde blive kritiseret som reaktionære, hvad de ogsaa er. De er reaktionære, for saa vidt som de bevidst vender sig mod en Form for Ytringsfrihed, der optræder som hensynsløs Tøjlesløshed alene med det Formaal groft at misbruge de demokratiske Frihedsgoder her som andetsteds. Jeg var endvidere klar over, at man vilde forklare disse Straffebestemmelser som dikterede af Angst, af Forskrækkelse, af Lyst til at beskytte sig selv o. s. v., al den Slags, som man aldrig svarer paa, da den Art Argumenter anvendes over for en hvilken som helst Regering og altid vækker ublandet Fryd, i hvert Fald i en snævrere Kreds, blandt de fattige i Aanden. Jeg var ogsaa klar over, at man hoverende vilde pege paa, at slige Bestemmelser var utænkelige, da Socialdemokratiet var i Opposition. Det er utvivlsomt for nogle af disse Bestemmelsers Vedkommende fuldstændig korrekt, da vi dengang aldrig kunde tænke os at forsvare, endstige anvende Øjeblikkets politiske Kampmetoder: paa Forhaand organiserede Slagsmaal, Indbrud, Jødeforfølgelser, for slet ikke at tale om de Foranstaltninger, man ser i andre Lande, med drakoniske Straffe eller Koncentrationslejr over for politiske Modstandere, blot fordi man besejrer dem ved Valget. Den

Slags Betragtninger har vi aldrig nogen Sinde været inde paa. Men hver Ting til sin Tid, og det er ikke vor Skyld eller min Skyld, at Tiderne er blevet, som de er i Øjeblikket. Det er fuldkommen rigtigt, at vi tidligere har staaet over for politisk ophidsede Forhold, men man har aldrig nogen Sinde fra nogen dansk Regerings Side haft Grund til at forme en Straffelov med Henblik paa en politisk Mentalitet, der ikke betragter politiske Modstandere som ligeberettigede Medborgere, Borgere, der har Krav paa de samme Friheder og Retsgoder, den samme Retsbeskyttelse, ganske uanset hvem der som Følge af frie Valg sidder inde med Regeringsmagten. Men man er nu ved ogsaa herhjemme af smaatskaarne partipolitiske Hensyn, skønt det i Land efter Land mere og mere drejer sig om Spørgsmaalet Demokrati eller Ikke-Demokrati, at begaa nøjagtig de samme Dumheder, som man for sent beklager, at man har begaaet andre Steder, hvor Demokratiet er gaaet under, bl. a. ogsaa gaaet under, fordi man ikke turde eller ikke vilde beskytte Folketystret mod dettes paa Forhaand svorne Fjender. Jeg vil anbefale ærede Medlemmer og navnlig ærede Medlemmer, der kommer ind i Straffelovsudvalget, i saa Henseende at læse bl. a. Douglas Reed's Bog „Galskabens Kavalkade“. Man er saa smaatskaaren i sin Uvilje over for dem, der vil have Orden i Tingene, ogsaa paa dette Omraade og under Demokratiet, og i sin Koketteren med helt eller halvt nazistiske Stemninger, som man for øvrigt paa enhver Vis reklamerer op, at man helt fortier, at andre demokratiske Stater, navnlig de smaa, er beskæftigede med akkurat de samme Overvejelser, som herhjemme har givet sig Udtryk i dette Lovforslag. Man anser det for langt bedre Politik at sammenligne dette Forslag med Nellesmanns fra 1885 end med Schweiz's fra 1938. Man optræder overhovedet med suveræn Lige-gyldighed over for Øjeblikkets højst alvorlige Problemer, blot for at drille den Minister eller den Regering, som maa gøre Dagens Gerning ogsaa paa dette Omraade. Jeg har ikke andet end et Skuldertræk tilovers for den Art Politik. Jeg synes ikke, man kan have det, naar man ser, hvordan Verden er for Øjeblikket.

Selvfølgelig har den ærede Ordfører for det radikale Parti Ret i, at det er ganske udelukket, at et Demokrati, som i øvrigt ikke er sundt eller levedygtigt, kan stives af med Straffebestemmelser. Det afgørende er ogsaa efter min Mening paa dette Omraade, hvilken Aand der er den